

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΙΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣὉ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορρεῖς.Γ.— Ποῦ ἐγύριζες κανάχα ; Λαίπεις κάμποσον καιρὸ !
Μ.— Μὴ ρωτᾷς τὴ συφορά μου !

Ἔκανα γιὰ τὰ νεφρά μου
τρούπες μέσα στὸ νερὸ.
Σὰν τὴ Θράκη, σὰν τὸν Αἶμον
βάσκανος κι' ἐμένα δαίμων
μ' ἔχει φαίνεται φθονήσει
καὶ μὲ στέρνει στὸ Λουτράκι νὰ μοσχεύω σὰν κοφίσσι
στὰ νερὰ τὰ ζέοντα !
Ἐθαρροῦσα πῶς ἡ φύσις μ' εἶχε πλάσει λέοντα,
ἀλλὰ τώρα διακρίνω
πῶς τὸ μαῦρο μου χορμί,
ἀδυνάτισε κι' ἐκείνο
σὰν τοῦ Γίγα τὴν πυγμὴ !

Πῆγα τὰ λουτρά νὰ κάμω
καὶ θεριά νερὰ νὰ πίνω.
Τὰ νεφρά μου εἶχ' ἄμμο
κι' ἔπρεπε νὰ τὰ ξεπλύνω.
Μέσ' τὴ φτώχεια μέσ' τὴ θλίψι
ποῦ τοὺς κόσμους δὲ καλύψι,
τὶ κακότυχα βρὲ Γιάννη, τὰ νεφρά μου τὰ φτωχὰ,
ἄμμους δηλαδὴ καὶ πέτρες νὰ παράγουν μοναχὰ
ἐνῶ ἄλλα τέλο; πάντων πῶς αἰ μᾶλλον εὐτυχῇ,
βγάνουν ζάχαρι, ποῦ λείπει καὶ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ !

Γ.— Ἦσουν λοιπὸν κι' ἐμόσχευες εἰς τὸν λουτήρα μέσα
κι' ἐγὼ σ' ἐφανταζόμουν πῶς εἶσαι στὴν Ὀδέσσα
καὶ κυνηγᾷς συνδρομητὰς
κατὰ τὰ εἰωθότα.Μ.— Ἄσ' τα καὶ μὴν τὰ μελετᾷς
τὰ γλέντια μου τὰ πρωτὰ !
Ἐφέτο δὲν ἐκούτῃς νὰ βγῶ νὰ κάμω βόρτα
κι' ἄς ὀψεται ὁ Κάϊξερ ποῦ μᾶλκισε τὴν πόρτα.
Μήτε σ' Ὀδέσσα ἤμουν μὴτε σὲ Ταϊγάνι
κι' ἐφέτο θὰ πεινάσουμε χωρὶς τ' ἀστεῖα Γιάννη.

Ἐφέτο λόγῳ τῆς Αἰπλῆς κι' ἐνεκα τῆς Ἀντάτας,
ἦρθ' ἡ ἐλάματος στιγμὴ
νὰ χάσουμε τὴ συνδρομὴ
ἀπὸ πολλοὺς πελάτας.

Κι' ἂν ἤρθεσαν οἱ σύμμαχοι μεγάλας ἀπολείας,
κι' ἂν βλεπῇς πῶς ἐξέπεσε τὸ φράγχο τῆς Γαλλίας,
ἐμεῖς δὲ γόης τὶ ξεπεσμοὶ θὰ λάβουμε, βρὲ Γιάννη,
ποῦ μᾶς ὀφείλουνε πολλοὶ
καὶ μνεῖα γιὰ τὴν ὀφειλὴ
κανέννας δὲν μᾶς κάνει.

Τὴν εἶχα τὴν ἀπόφασιν νὰ πάω στὴν Κριμαῖα,
ἀλλὰ τὰ ὑπεβρύχια μ' ἀλλάξανε ἰδέα.
εἶχα καὶ στ' ἀερόπλانا μεγάλες ὑποψίες,
συγγρόνως δὲ συνέπεσαν κι' αὐτὲς ἡ νηοψίες
στὸ Γιβραλτάρ, στὴν Τένεδο, στὸ Μοῦδρο καὶ στὴ Θράκη
κι' εἶσι κι' ἐγὼ βαρέθηκα κι' ἐβγῆκα στὸ Λουτράκι
ἀποφασίσας ἐν στιγμαῖς ἀνθρωποφθόρου δράσεως
νὰ διασώσω ἐμάντον ἀπὸ τῆς ψαμμιάσεως !

Γ.— Καὶ πῶς τὰ καλοπέρασες στοῦ Λουτρακιοῦ τὰ μπάνια ;
Μ.— Γιὰ νὰ σκοτάνω τὸν καιρὸ
ἐβούταγα μέσ' τὸ νερὸ
ποῦ βράζει στὰ καζάνια
ἀλλὰ τὸ βράδυ πῶβγαίνα στὰ πεῦκα στὸ σεργιάνι,
μεγάλως μ' ἐσκανδάλιζε τῆς μόδας τὸ φουστάνι
κι' αἰσθάνομαι τὴν σήμερον ἀπὸ πολλὰ σημεῖα
πῶς πῆγα γιὰ ὠφέλεια κι' ἐβγῆκα μὲ ζημία.

Τὸ βράδυ μέσ' τὸ ρεστοράν
ποῦ κατ' ἀνάγκην μένεις,
κυττάζοντας τὸ τρανσπαράν
τῆς κάθε λουομένης,
καὶ τὰ κοντὰ φορέματα, καὶ τὰ γυμνὰ τὰ κάλλη
ποῦρθε καὶ τὰ ξεσκέπασε ἡ μόδα ἡ μεγάλη,
βρίσκεσαι σὲ κατάστασι καὶ θέα ἡ ὁποία
σοῦ ματαιώνει τὰ λουτρά καὶ κάθε θεραπεία.

Μέσ' τὸ βρασμένο τὸ νερὸ πῆγα κι' ἐγὼ νὰ βράσω
καὶ τὰ νεφρά μου τ' ἄρρωστα νὰν τὰ ἐπισκευάσω,
ἀλλὰ μὲ τόσες γνωριμῆς ποῦ ἔτυχε νὰ κάμω,
αἰσθάνομαι πῶς δυστυχῶς δὲν ἔβγαλα τὸν ἄμμο !

Καὶ δίχως νὰ πολυλογῶ,
ἀνακατόθηκα καὶ ἐγὼ
μὲ τὰ κοντὰ φουστάνια
κι' ἐπῆγανε στὸ διάλοιο τὰ δεκαννητὰ μου μπάνια !
Πῆγα γιὰ κοῦρα τῶν νεφρῶν
κι' εὐρῆκα κόσμον ἐλαφρὸν
ποῦ μᾶλλον ἐφλογίστηκα.
Ματαίως ἔεματίστηκα
καὶ ἄνευ ὀφελείας.

Θαρρεῖς πῶς ἐπαθα κι' ἐγὼ τὰ ἴδια τῆς Ἀγγλίας
πῶπῃς στὴν Καλλιπὸλι γιὰ τὰ λουτρά τοῦ στόλου
κι' ὥς τώρα δὲν κατέλαβε ὠφέλεια καθόλου !

Γ.— Καὶ ποιοὺς ἐγνώρισες ἐκεῖ ;
Μ.— Πολλοὺς καὶ διαφόρους.

Ἰδίως ἔβλεπα πολλοὺς πατέρας ἡσασφόρους
πῶμπαίνανε μέσ' τὸ λουτρὸ μετ' εὐλαβείας πάσης
κι' ἐβγάναν ἀπὸ μέσα τους τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
Ἀρχιμανδριτεῖς εὐσαρκοὶ κι' ὑπερσφριγῶντες διάκοι,
τὸ ὄψος τῆς κοιλίας των ξεπλένουν στὸ Λουτράκι.

Ἐβλεπα τὰ παππαδικὰ
μὲ τῆς χοντροῦς γαστέρας
καὶ τῶν ὀφθαλμῶν
«Κι' ὅθεν βόσκοντε φαὶ πέριτε σὰν χορᾶς
ἀφῶρας κατὰνι.»
ὅσοι γὰρ ἄμμοι ἔπρεπε
τὴ βγάνει τὸ Λουτράκι !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΕΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΥ

Συζητήσεις πολιτική
εἰς ἄκρον ἐνθρονοντική.

Μ.— Λέγε τὰ νέα, μάτια μου.

Γ.— Τί νὰ σοῦ λέω, φῶς μου!

Ἀκόμα κόβει τὸ σπαθί
κι' αἰσίως ἐξακολουθεῖ
ὁ χαλασμός τοῦ κόσμου.
Ἀκόμα πόλεμος, Μαρῆ,
ποῦ προχωροῦν οἱ Βαυαροὶ
κι' ἡ Ραδιοβία ἔπασσε καὶ κινδυνεύ' ἡ Ρίγα
καὶ φθάνεις τώρα εἰς σιγμὰς
ποῦ φοβερίζουνε κι' ἐμᾶς
κι' ἀφ' τὰ παρμένα πρόκειται νὰ μᾶς ἀφήσουν λίγα.

Ἀφ' οὗτου λείπεις, φοβερὰ σημεῖα ἔχουν γίνει.
Φραντσέζοι μὲς τὴν Τένεδο κι' Ἀγγλοὶ στὴ Μιτυλήνη,
καὶ νέα διπλωματικὴ τῶν κυβερνώντων νίκη,
μᾶς ἀπειλεῖ ὡς φαίνεται καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
κι' εἴτε τῆς τῶν οἱ σύμμαχοι, εἴτε νικαὺν ἐκείνοι,
τὸ Κράτος ποῦ τ' ἀξήναμε θαρρῶ πῶς θὰ μικρύνῃ,
κι' εἴτε σταθοῦμ' οὐδέτεροί, εἴτ' ἀνακατωθοῦμε.
ἀναμφιβόλως κι' ἀσφαλῶς ἐμεῖς θὰ ζημιωθοῦμε.

Ἐκεῖν' ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ μπάριμα τοῦ Λευτέρη,
μὴν τὰ ῥωτᾷς ποῦ μᾶς ὠθεῖ καὶ ποῦ μᾶς ἔχει φέρεῖ.
Μᾶς βοήξαν τώρα βάσανα στὴ Λέσβο καὶ στὴν Κρήτη
π' ὅσο καὶ νᾶν' τοῦ Γούναρη πέντε ὀργυιές ἡ μύτη,
αὐτὰ δὲν τὰ μυρίστηκε πῶς θὰ συμβοῦν μιὰ μέρα.
Κι' ἂν ἔπασσε στὴ Ζάκυνθο πανοῦκλα καὶ χολέρα,
κι' ἂν ἐγκρεμίσαν οἱ σεισμοὶ τὰ σπήττα στὰ Λουρδάτα,
κι' ἄλλα πουλιὰ χειρότερα θὰ γδῆς ἀφ' τὴν Ἀντάτα.

Μ.— Στὸ Λουτράκι, μωρὲ Γιάννη, Ἀγγλοὶ μ' εὗρηξαν πολλοὶ
κι' ἔτσι ποῦναι φωναράδες
μῶλεγαν σὶ μοσκαράδες
δίχως νᾶχουν συστολὴ
νᾶβγῶ γὼ μὲ τὸ κανίστρο καὶ νὰ κάμω τὸν παπᾶ
νὰ μοιράσω στοὺς Βουλγάρους, Δράμα, Σέρρες καὶ λοιπὰ.

Ἐξερωντας πῶς εἶναι φίλοι
ποῦ μὲ τὸ γλυκὸ στὰ χεῖλη
μᾶς ὠμίλησαν πολλάκις ἐκ προθέσεως καλῆς,
κι' ἐπειδὴ κι' αὐτὸ μοῦ τῶπαν ὑπὸ τύπον συμβουλῆς
κι' ὅχι μὲ κανένα ὕφος ἐπιτάσσει καὶ τραχὺ
ἔλεγα πῶς λὲν ἀστεία κι' ἐγελοῦσα στὴν ἀρχή,
ἀλλὰ ὕστερα ποῦ εἶδα πῶς τὸ λένε σοβαρὰ,
μοῦρθε τὸ μπουρὶ ποῦ ξέρεις καὶ τοὺς ἔβρισα γερά.

Λέω τοῦ ἐνὸς «βρεῖ χάχα, τί θαρρεῖς πῶς εἰμ' ἐγὼ
ποῦ μὲ δίχως νᾶχῶ κέφι μὲ πιέξεις γιὰ νὰ βγῶ;»
Λέω τ' ἄλλουνοῦ «βρεῖ μούμισ, τί γυροεύεις κι' ἀπαιτεῖς
ποῦ μοῦ πιάνεις τὰ βαπόρια καὶ στὸ Μοῦδρο τὰ κρατεῖς.»
Εἶπα τέλους πάντων σ' ὅλους τοὺς ἐγγλέζους θυμωμένους,
«βρεῖ π' ἀνάθεμά σας λόρδοι, τί σᾶς ἔφταιξε τὸ Γένος
π' ἀπὸ τότες ποῦ πετάει μὲ τῆς δόξης τὰ φτερά,
ὁμπροστί σᾶς βροῖσκει πάντα σὰν κακὰ του πεθερά;»

Τ' εἶν' αὐτὰ ποῦ μελετᾶτε,
τῆς Ἑλλάδος πειρασμοὶ;
Νὰ μᾶς πνίξετε ζητᾶτε
δίχως λόγο κι' ἀφορμὴ
τὸν λαιμὸν τοῦ λαοῦ μας νὰ περάσετε θυλεῖα
τὸν κῆρας μας νὰ δώστε στὰ Βουλγάρικα σκυλιὰ;

Βρεῖ Ἰγγλέζε διπλωμάτη
ποῦ ὑπερδεύεις τὴ δουλειά
καὶ ζητᾷς σὲ ξένι-κλάτη
νὰ ξεσπάσουν ἡ ξυλῆς,

ἂν δὲν πῆγαν ἡ δουλειές σου στὴν Καλλιόλη καλὰ,
τί σοῦ φταίω γὼ ποῦ θέλεις νὰ μὲ βόλῃς σὲ μελὰ

καὶ ν' ἀφήσω μὲς τὴ ζέστη τὸ ὥραϊο μου νησί
καὶ νὰ βγῶ νὰ πολεμήσω γιὰ νὰ μὴν τῇ φᾶς ἐσὺ!
Βρεῖ Ἰγγλέζε κατεργάρε
ποῦ ξεφεύγεις σὰν τὸ ψάρι,
γιὰ κοροῖδο μ' ἐπῆρες καὶ μούλῃς πῶς μὲ συμφέρει
νὰ χαρίσω τοῦ Βουλγάρου τὰ καλλίτερά μου μέρη
καὶ νὰ βγῶ νὰ πολεμήσω στὰ Σιενὰ καὶ στὸν Ξηρὸ
γιὰ νὰ πάρω στὸ φινάλε τὸν κακὸ μου τὸν καιρὸ;

Γ.— Μ' αὐτὰ π' ἀκούς, μωρὲ Μαρῆ, καθόλου μὴν τρομάζε.
Μονάχα τῆς ἀρβύλης σου ἐρὼ νὰ ἐτοιμάξης
καὶ τὴ στιγμὴ νὰ καρτερῇς ποῦ τώρα πλησιάζει
κι' ἄς τὴν Ἀντάτα νὰ μιλῇ καὶ νὰ διαμοιράξῃ.
Βράζει τὸ αἷμα τῆς φυλῆς,
θυμῶσαν οἱ Ἐπιτελεῖς
ἀνάψαν' οἱ Κουμπάροι
κι' ἡ Βουλγαρία σπιθαμὴ δική μας δὲν θὰ πάρῃ.

Ἄν στὴν οὐδετερότητα ὡς σήμερον ἐπίμενα
κι' ἂν μ' εὗρηξαν δυσάρεστα ποῦ δὲν τὰ ἐπερίμενα
κι' ἂν ὅπως τὴν παθαίνουμε μὲ κάθε διπλωμάτη,
ἀνέκαθεν οἱ φίλοι μας μᾶς βγάνουνε τὸ μάτι,
ἐσὺ πρὸς μέλλον εὐέλπῃ ἀτένιζε μὲ θάρρος
τώρα πῶγίνηκε καλὰ κι' ἐδέριψ' ὁ Κουμπάρος.

Τώρα ποῦ Μεγαλόχαρης χουστῆς Παρθένας χάρι,
μᾶς ἔσωσε τὸ Ρήγα μας τοῦ Ἑθνους τὸ καμάρι,
κι' ἀπὸ τὸ θρόνο του κυττάζει μ' ἀγωνία
τοὺς σκύλους ποῦ βαβίζουμε γιὰ τὴ Μακεδονία,
καμνιὰ μὴν ἔχῃς ταραχὴ καὶ νὰ πιστεύῃς μόνον
πῶς οἱ καρποὶ τῶν τόσων μας αἱματηρῶν ἀγώνων
οὐδέποτε θὰ χαριστοῦν
καὶ σὰ σπερνὰ νὰ μοιραστοῦν
ἀπὸ τὸ παραθύρι,
διὰ νὰ μὴ χαλάσουμε τοῦ Γρέου τὸ χατήρι.

Τὰ πράγματα τὰ σκοτεινὰ,
ἐφτᾶσανε στὸ τέλος
καὶ κάνε τόπο νὰ περνᾷ
ὁ μπάριμα Βενιζέλος
γιατ' ἦρθ' ἡ ὥρα νὰ λυθοῦν τοῦ Γούναρη τὰ μάγια
καὶ μετ' ἐμοῦ στὴ Γευγελή
θαρρῶ πῶς οὐ μετὰ πολὺ
θᾶρτης καὶ σὺ κανάγια.

Ἄν ὡς τὰ τώρα μὲ ψευτιές ἐπέρναες τὴν ὥρα σου,
κι' ἂν στὰ νερὰ τοῦ Λουτράκιου ἐξέπλενες τὴν ψόρα σου,
κι' ἂν ἐφ' ἐσπέρας συνεχεῖς
ἐχόρτενες πανευτυχῆς
τὸ ἄσμα καὶ τὰ θέληττα τῆς Ροζαλίας Νίκα,
ἰδοὺ Μεσσίας ἀψευδῆς
ποῦ γλήγορα θὰ ξαναγδῆς
βουλγάρικη μανίκα.

Μ.— Εἶμαι πολὺ περίεργος ν' ἀκούσω μωρὲ Γιάννη,
αὐτὸς ὁ Γίγας ποῦ μοῦ λὲς, τί διάολο θὰ κάνῃ,
τώρα ποῦ ἡ Ἀγγλία του ἡ τρισαγαπημένη,
μᾶς ἔχει τέτοια τσεκουριά κατὰκαρδα δοσμένη.
Εἶμαι πολὺ περίεργος ν' ἀκούσω τὸ Λευτέρη
τί γνώμῃ θένα φέρῃ
τώρα π' ὁ Γρέος ἀπαιτεῖ καὶ μᾶς ζητᾷ γιὰ χάρι
ν' ἀφήσουμε τοὺς Ἕλληνες νὰ γένουνε Βουλγάροι!
Γ.— Μήπως αὐτὰ, βρεῖ ξόανο τὰ ἔφερ' ὁ Λευτέρης;
Ὁ Γούναρης τὰ κέντησε πῶκαν' αὐτὰ ποῦ ξέρεις.

Ἀλλὰ συνέτεινε πολὺ
κι' ἡ γενικὴ μεταβολὴ
ποῦ ἔλαβε τὸ Κράτος
ἀφ' οὗτο μὲς ἀέλαβα ὁ Μπαταλῆς καὶ τὸν Ἰντῆς.

Βρεῖ Ἰγγλέζε διπλωμάτη
ποῦ ὑπερδεύεις τὴ δουλειά
καὶ ζητᾷς σὲ ξένι-κλάτη
νὰ ξεσπάσουν ἡ ξυλῆς,

ἂν δὲν πῆγαν ἡ δουλειές σου στὴν Καλλιόλη καλὰ,
τί σοῦ φταίω γὼ ποῦ θέλεις νὰ μὲ βόλῃς σὲ μελὰ
καὶ τὴ Λευτέρη θάχουμε τὸ Ρίγα σὲ τὸν
κι' ἐλπίζω ἡ δικό τους νὰ γένουνε καὶ γὰρ
καὶ νὰ ξεχάσουμ' ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ μπλεχτοῦμε σ' ἄλλα!

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Τὸ πρῶτον, ἐπέθη ὡς βλέπεται ὑπὸ
τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐπισκόπου καὶ
ἂν τὸ πᾶς ἐν ἡμέρᾳ κατὰ τὴν ὁποίαν
δὲν ἐπιτρέπεται, διατρέχει τὸν κίνδυ-
νον τῆς ἀπολυθῆς ἐκ τῆς ζωῆς διὰ
προσκαυθὸν πανόσεων, ὥστε.... ἄμαρ-
τωλοὶ ποὺ φύγειτε !

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

ἐξ ἑαυτῆς εἶναι Ἐπιθεωρητῆς. Δη-
λοῦν ἐν τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων τοῦ
Κράτους ὅτι τινες δοξολογοῦν νηθη-
σῶν τὸν Ὑμνοστον ἐπὶ τὴν θέαν τὴν
διοφαν κατέχουν, ἀποσπασθέντος ὄν-
τος οὐκ ἀνὰ τὴν ἀνάγκην ἀπολύ-
ται ἀνάγκη νὰ τὴν ἔχουν.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΘΕΡΙΝΑΙ ἈΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὴν πρασινάδα του
ὁ τόπος περιβόλι,
ἔβλεπε μέσ' τὰ δένδρα του
τὰ σπαρταροῦν ἐξίσου
ἐντόπια καὶ ξωτικά
οὐρρὶ τοῦ παραδείσου.

"Αχ νᾶσαι βάρη καὶ νὰ πλὴς
σὲ τόσες εὐτυχίες.

Κι' ὅσο νὰ περβάρτα
προφυλακτικά,
μ' ἔσφαζαν δυὸ μάττα
Αἰγυπτιακά.

Ἄχ τὰ κορίτσια μας, ἄχ τὰ χρυσᾶμας
 τι μπρίο εἶχανε μοναδικό.
 Κ-άντια καὶ ἑσχαρες ἡ θάλασσά μας
 καὶ τὸ ἀεράκι μας μαγευτικό.

Τραγουδοῦν στὴ βάρκα μέσα
Ἔγρα μόλα, ἔγρα γιὰ.
ἔγρα μόλα ἔγρα Μπλ—έσα
στὴ βαρνούλα σας παιδιὰ. »

Ἄχ' ὁὖν ἐπρόφτανα
παντοῦ νὰ τρεῖω
χαρὲς νὰ βλέπω
καλοκαιρὲς.
Θέατρα μέσα
θέατρα ἔξω
μὲ ἀτελεύτητες
τρελὲς σιγηνὲς.

Τώρα σκοποδύνη
κλάψες κι' ὄδυρμοι.
Χάθηκαν οἱ φῖνοι
κάτασπροι λαιμοί.
Χάθηκαν ἡ τρέλλες
κι' οἱ θεατρισμοί,
ἔλειψαν τὰ γέλια
κι' ἤρθαν οἱ σεισμοί.

Χάθηκε τὸ κάθε θερινὸ στολίδι,
 ἔλειψαν τὰ εἶδη
 τόσῃς ποικιλίας,
 καὶ ἤρθε φοικαλέα
 νότα τῆς Ἀγγλίας
 καὶ στὸ τέλος τέλος,
 μεγαθύμων παῖδες,
 γὰ καὶ ὁ Βενιζέλος
 γιὰ τοὺν κουραμπιέδες.

Οὐ μετὰ πολὺν,
 τὴ μεταβολή
 βλέπουμε στὴ χώρα.
 Παλαβώνει τώρα
 κάθε νοῦς σοφός
 π' οὔτε μὲ τοὺς Ἄγγλους
 ἐννοεῖ τί τρεῖς μὲν
 οὔτε σ π ι ρ τ ῖ ε ἔχει
 γιὰ τ' ἀνάγνῃ .... φ ὦ ς.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

‘Οποῖον πλῆγμα ἀλγυνδόν !
Ἰδοὺ ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν
καβελάρεοι καὶ πεζοὶ
Τουρκοὶ καὶ Βούλγαροι μαζὺ
καὶ κρανοφόρων στίφη.
Με γερμανοπολιτικῇ
προβάλλουν ἀπειλητικοὶ
κραδαίνοντες τὰ ξίφη !..

Ζητοῦν περὶ θαναταγκαστικῶς
 νὰ κάμουνε τὰ πνεύματα
 νὰ κόψουνε ὀριστικῶς
 εἰς τοῦ Φὸν Σεγκ τὰ νεύματα.
 Ὅποτον θῆαμα φρενιό.
 Ἰδοὺ ἡ σπεῖρα τῶν ὁ κ τ ὠ
 δειψῶσα πάλιν ἐκλογῆς.
 Νὰ ἡ ὁμάς τῶν «σηλιτῶν»
 ἐν μέσῳ Ἰσραηλιτῶν
 καὶ ταῖς αὐτῶν συναγωγαῖς !

‘Οποῖον πλῆγμα ἀλγεῖνδον !
Ἰδοὺ κατὰκρυτο, γυμνὸν
τὸ τῶν Ἑλλήνων Κράτος
ποῦ τ’ ὁδηγοῦν κατὰ κρημνῶν
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν
καὶ τῶν Βουλγαροθωμανῶν
ὁ κρανοφόρος Γούναρης
κί’ ὁ φεσοφόρος Στράτος.

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Γούναρη, Σιράτο, Μπαλτατζή
καὶ Πρωτοπαπαδάκη,
σᾶς καληγορίζω ἀνάποδα,
προπάντων τὸ βραδάκι
ποῦ μὲ τὰ τσικνουμάκια μου
καὶ μ' ἔγα διαφωνέρι,
οὔτε στιγμή δὲν παύω
τσούκου καὶ τσοῦκ ὁ δύστηχος
ἔλο τὸ καλοκαίρι,
τὸ λύχνο μου ν' ἀνάβω.

Τὴ δύστυχίᾳ μου θάωρῶ
καὶ μόνος στένω καὶ ἀπορῶ
σὲ τι σημεῖο ἤρτα,
χωρὶς Πυγμῆ
χωρὶς ψωμί
καὶ ἀνδρᾶ δέχως σπέρτα!

ΥΠΟΨΙΕΣ

Με τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ
ἐλπίζω νὰ συμπέσῃ,
τώρα μ' ἐτούτους τοὺς σεισμοὺς
κι' ὁ Γούναρης νὰ πέσῃ.

Ἄλλ' ἂν καὶ πάλι κρατηθῇ
 μὲ τὰς συγχρὸς δονήσεις,
 θὰ πῶ πῶς ὑπεράνθρωπος
 γονὲ βασταίνει φύσις.

Κι' ἡ φύσις, ὅπως λογικὰ
φωνάζ' ἡ κοινωνία,
ἄλλη δέν εἶναι σήμερα
παρὰ ἡ Γερμανία.

Αὐτὴ μᾶς ἐπιβλήθηκε
καὶ μᾶς ἐμπήκει μυῖτα,
μοῦ μὲ σεῖδι τοῦ ἀλλοῦ
ἐγκρέμισε τὸ Πῦρ.

Μ' ἂν μὲ τὰ ὑπερβόη
ῥιγερμίει καὶ τσανίσι,
ποῦ θὰ μᾶς πᾶν ἑλθῇ
θὰ τσανιστῇ κι ἐκείνη

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΕΝΗΘΕΙΣΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Πρὸ μιᾶς ἀκριβῶς ἑβδομάδος, δολοκλήρος ἡ Νήσος διατελεῖ ὑπὸ τοῦ κράτος τοῦ τρέμου ἐκ τῶν σεισμικῶν δονήσεων αἵτινες συχναὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι ἐπερχόμεναι, ἐμβάλλουσι τοὺς πάντας εἰς ἀπελπισίαν καὶ ἀπόγνωσιν.

Ἡ πρώτη, ἥ καὶ μεγάλης διαρ-
κειας δόνησις, ἐγένετο τὸ παρελθὸν
Σάββατον περὶ τὴν ἑτετάρτην καὶ
ἡμίσειαν μεταμεσημβρινήν ὥραν, ἐκ
τοῦ δὲ ἐξηκολούθησαν μικρότεραι
τοιαῦται ἀνὰ τέσσαρες καὶ πέντε
τὸ ἡμερονύκτιον.

Τὴν δὲ παρελθούσαν Τετάρτην, ὁλίγων πρὸ τῆς μεσημβρίας, νέα δόνησις ἰσχυροτέρα καὶ διαρκεστέρα πασῶν τῶν προηγουμένων, ἐγένετο ἐξ Ἰσου αἰσθητὴ καθ' ἅπαντα τὸν νομὸν Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, προσενήασα οὐκ ὀλίγας ζημίας εἰς οἰκίσματα.

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συγκεν-
τρωθείσας ἐπισήμους πληροφορίας
ἐν τῇ Νομαρχίᾳ, αἱ μεγαλειότεραι
καὶ σημαντικώτεραι ἐκ τῶν σεισ-
μῶν ζημίαι ἐγένοντο καθ' ἅπαντα
τὸν πρῶτον Δῆμον Πυλαρῶν.

Οὕτω εἰς τὸ χωρίον Φερεντινά-
τα ἐκ τῶν 125 ὑπαρχουσῶν οἰκι-
ῶν, αἱ 65 κατέπεσαν ἢ ἐκηρύχθη-
σαν ἄχρηστοι πρὸς κατοικίαν, πᾶ-
σαι δὲ αἱ ἄλλαι χρήζουσι μεγάλης
ἐπισκευῆς.

Εἰς τὰ Διβαράτα, ἐκ τῶν 65 οἰ-
κιῶν, κατεστράφησαν τελείως αἱ
δέκα, ἐπίσης δὲ ἐν Ἀγία Εὐφημία
καὶ εἰς Μακρυῶτικα, ἀρκεταὶ ζῆμι
αἱ ἐσημειώθησαν.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀστυνο-
μου Ἰθάκης πλείστα τῶν ἐκεῖ χω-
ρίων ὑπέστησαν σοβαρὰς ἐκ τῶν
σεισμῶν ζημίας κατὰ μέζονα δὲ
λόγον τὸ χωρίον Κιόνιον ἐν τῇ ὁ-
ποίᾳ καὶ κατέρρευσαν τρεῖς οἰκίαι.
Ἐν τῇ χωρίῳ Περαχώρᾳ τὸ ἄ-
νωθεν τῆς πόλεως Ἰθάκης κείμενον
κατεστράφη ὁλοτελῶς τὸ Δημοτι-
κὸν Σχολεῖον.

Ἐπίσης μεγάλαι ζημίαι συνέβησαν εἰς τὸ χωρίον Λουρδάτα ἂνω Λειβαθοῦς. Κατέρρευσαν ἐκεῖ δύο οἰκίαι καὶ περὶ τὰς δέκα κατέστησαν ἄχρηστοι.

Ἐν τῇ πόλει Δηξουρίου, ἐση-
 μειώθησαν ὡσαύτως ζημίαι. Ἰδίως
 εἰς τοὺς ναοὺς Παντοκράτορος καὶ
 Ἁγίας Παρασκευῆς, καὶ εἰς τὸ ἐ-
 πὶ τῆς πλατείας τῆς ἀγορᾶς Δημο-
 τικὸν Κατάστημα. Δύο δὲ οἰκίαι ἐ-
 κηρύχθησαν ἐτοιμέδροποι.

Ἐν Ἀργυροταλίῃ, ἐκτὸς τριῶν οἰκιῶν αἰτίαις ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. μηχανικοῦ ἐν μέρει ἐτοιμόροποι, αἱ ἄλλαι ὑπέστησαν μὲν ζημίας ἀλλ' οὐχὶ σοβαράς.

Οἱ κάτοικοι Φερεντινάντων καὶ
Κιονίου Ἰθάκης, ἐζήτησαν παρὰ
τῆς Νομαρχίας τὴν ἄμεινον κατα-
σκευὴν παρατηρημάτων καθ' ὅσον οἱ
πλείστοι τούτων διανοητερεύουσιν
ἐξ αὐτῆς αἰσθῆναι. Ἰσχυρὸς δὲ καὶ
παντελής ἐλλειψὶς ἐκείνης θὰ ἐπι-
δεδῶν ἦν τὴν ἀποκατασκευὴν.

Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐξηκολού-
θουν συνεχεῖς μέχρι τῆς γῆς.

Ο ΞΙΦΙΑΣ

Χωρίς πολλά συστατικά,
χωρίς φιλοσοφία,
δαπύρι δὲν θανατώνετε
ταχὺ σὰν τὸν Ξιφία.

Μ' αὐτὸ νὰ φεύγῃ συνιστῶ
στὸν κ'θε πατριώτη
ἂν ἀγαπᾷ τὴν ἄνεσι
καὶ τὴν καθαριότητα.

Μέσ' τὴν Ξιφία μεναχὰ
ποῦ μ' εἶχαν ἐπιδέτη,
εδύρκα τὸ λαμπρὸ φῶς
καὶ τὸ φαρδὺ κρεβάτι.

Σ' ὅσα κι' ἂν πῶ τοῦ καρδιοῦ
δὲν θὰ μέ βρῇτε ψεύτη.
Ἀναχωρεῖ γὰρ Πειραιᾶ
μπονόρα κάθε Πέφτη.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦμεν πρὸς τοὺς ἐν
τῷ ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους
συνδρομητάς τοῦ **Ζιζανίου**,
ὅτι μέχρι τῆς 6ης Ἰ-
ουνίου 1913 ὁπότε διε-
κόπη ἡ ἐκδόσις τοῦ φύλ-
λου, ἀπεστέλετο τοῦτο ἀ-
νελλιπὲς καὶ τακτικώτατα
πρὸς ἅπαντας ἀνεξαίρε-
τως ὡς πάντοτε.

Ἐὰν ὁμῶς συνέβῃ νὰ
μὴ τὸ λαμβάνωσι κάποτε,
ἴσως τοῦτο νὰ προέρχε-
ται εἴτε ἐκ τῆς ἐνεργουμέ-
νης λογοκρισίας, εἴτε ἐξ
ἄλλων ἀνωμαλιῶν τῶν ξέ-
νων ταχυδρομείων καὶ ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδε
μὲν βεβαίως ἡμεῖς φέρο-
μεν εὐθύνην.

Καὶ ταῦτα πρὸς ἀπάντη-
σιν ἐκείνων οὔτινες μᾶς
παρὰ πονοῦνται δι' ἐπιστο-
λῶν ὅτι τοὺς καθυστεροῦ-
μεν τὸ φύλλον.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ

— Μέρ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφω-
μεν, ὅτι ἡ πόλις μας συνεπλήρωσε μίαν
ἐλλειψιν σημαντικὴν.

— Ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ε. Παξινο-
πούλου ἰδρύθη μία παθολογικὴ κλινι-
κὴ πρώτης τάξεως καὶ τελεία εἰς τὸ ἐ-
δος τῆς, ἔχουσα ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐ-
πιστημονικὰ μέσα διὰ νὰ παραλάβῃ καὶ
νοσηλεύσῃ οἰονδήποτε ἀσθενή.

— Καὶ ἂν ἄλλοτε οἱ διάφοροι κατερ-
χόμενοι ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἀσθενεῖς, κατέλ-
ον κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ ξενοδογεῖα τῆς
ἀγορᾶς ὅπου βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν
νὰ ἔχωσι οὔτε τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης
εὐκόλα, οὔτε πρὸ παντὸς τὴν ἀπαιτου-
μένην ἀπολύμανσιν καὶ καθαριότητα,
τώρα μεταβαλόντες εἰς τὴν κλινικὴν
θὰ τὰ εὐρίσκουν ὅλα ἀντὶ τῆς ἰδίας
σχεδὸν πληρωμῆς τῶν ξενοδογείων.

— Μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ συγχαρώμεν
ἐις ταῦτα τὸν κ. Παξινοπούλου, δε-
λῶντας νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπωφελέστατα
τὴν ὑπόστασιν διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς κλινικῆς ταύτης.

Τὸ γρηγορὲν τοῦ Δημοσίου κα-
ταστὰ γνωστὸν ὅτι οἱ θέλοντες, συμφῶ-
νως πρὸς τὴν νέαν σύμβασιν, νὰ ἀπαλ-
λαγῶσι τοῦ πενταλέπτου διὰ τὴν συντή-
ρησιν ἐκάστου φανοῦ, δέον νὰ δηλώσῃ
οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἡλεκτρο-
κλινικῆς Ἑταιρείας.

— Ἐννοεῖται ὁμῶς ὅτι κατόπιν τού-
του δὲν θὰ δικαιῶνται νὰ αἰτήσῃσι
πλὴν τῆς Ἑταιρείας τὴν δωρεάν διόρ-
θωσιν οἰαδήποτε τυχὸν παρούσασθι-
σομένης βλάβης.

— Λόγω τοῦ ἐκ τῆς πανώλους κινδύ-
νου, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου ἐπληγ-
ράφησε πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Μπασι-
άν, ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν λήψιν κυ-
βερνητικῶν μέτρων καὶ πρὸ παντὸς
τὴν ἀποστολὴν καταλλήλου ὁροῦ.

— Ὁ κ. Μπασιάνς ἐπληρώσας ὅ-
τι κατόπιν τῶν ἐν Ζακύνθῳ ληφθέντων
μέτρων, οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει μετὰ
δόσεως τῆς ἐπιδημίας.

— Ἐπίσης ἐνήργησε τὸ Δημοσχεῖον
ὅπως δοθῇ παράτασις προθεσμίας διὰ
τὴν ἐπικύλλησιν τῶν φωτογραφιῶν εἰς
τὰ ἐκλογικὰ βιβλία.

— Τὸ ψωμί, παρ' ὅλας τὰς διαμαρ-
τυρίας τοῦ κόσμου, κατασκευάζεται καὶ
πωλεῖται ἐντελῶς ὡμὸν. Ὡστόσο δὲν ἔ-
στι καὶ αὐτῆς ἀκρίβει τῆς ἀστυνομίας.

— Ἐπιπροσφορήθημεν ὅτι ὁ κ. Γυμ-
νασιάρχης θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν συ-
νεδριάσει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου
κάποιαν διδασκαλίαν, ὁμολογουμένως
εὐσφωμον, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅτι
αὕτη διὰ τοῦ παραστήματός της θὰ το-
νώσῃ τὸ Σχολεῖον.

— Καὶ ἂν οὕτως ἔχονσι τὰ πράγμα-
τα, ὀφείλομεν νὰ συγχαρώμεν τὸν κ.
Γυμνασιάρχην διὰ τὴν τονωτικὴν ἐκ-
φρασιν.

— Ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Εὐσταθίου
Ματιάου καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δημη-
τριάδης ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ, ἐτέλε-
σαν τὴν 19 Ἰουλίου τοὺς γάμους τῶν
ἐν Ἀθήναις.

— Ὁ ἐν Βουλᾷ διαμένων συμπολί-
της καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεράσιμος
Β. Νεόφυτος καὶ ἡ ἐπίσης συμπολίτις
δεσποινὶς Αἰκατερίνη Εὐστ. Λαγκαρό-
του ἀντήλλαξαν γαμήλιον ἀραβάνον.

— Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν εἰς ἀμ-
φότερα τὰ εὐάμοστα ζεύγη.

— Ὁ κ. Νεόφυτος ἀφίκετο ἐνταῦθα
χθὲς ἐκ Βουλᾶς μετὰ τῆς μητρὸς τού.

— Ὁ ἑλληνικὸς θίασος Νίκας—Φύρ-
στ, ὁ ὁποῖος κατενθουσίασεν ὁμολογου-
μένως τὸ κοινὸν μὲ τὰς ὁραίας καὶ ἐπι-
τυχεῖς παραστάσεις του δίδει σήμερον
καὶ αὖριον τὰς τελευταίας τοιαύτας.

— Σήμερον θὰ παιχθῇ ἡ γαριτωμένη
σάντρα τοῦ Μωραϊτίνου «Ἡ Πρωθυ-
πουργίνα» καὶ αὖριον Κυριακὴν ὡς ἀ-
ποχαρτιστήριον πορὰς τὴν θὰ ἔχο-
μεν ἕνα ἀπάνθισμα ἀπὸ ὅλας τὰς ἑπι-
θεωρήσεις καὶ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα τρα-
γούδια τῶν Παναθηναίων, Πανοράμα-
τος, καὶ Εὐρωπαίου πολέμου.

— Διατίθεται ἐν Ἀθηναῖς ὁ καθηγη-
τὴς ἱατρὸς κ. Ν. Γεροντέας.

— Ἐπίσης παραμένει εἰς Ντομάτα
Λειβαθοῦς ὁ πρῶτανς τοῦ Πανεπιστη-
μίου καὶ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ι. Με-
σολωδᾶς.

— Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μο-
νῆς Ἀγίου Γεωργίου πορὰ καλεῖ τοὺς
προσκυνητάς τοὺς προσφέροντας κερεὶ
εἰς τὴν μονήν, νὰ τὸ φέρωσιν εἰς λαμ-
πάδας μίας καὶ δύο λιτρῶν καὶ οὐχὶ
εἰς μεγάλα βάζα καὶ μεγέθη καθόσον
τότε καταντᾷ ἄχρηστον διὰ τὰς ἀ-
νάγκας τῆς ἐκκλησίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διώροφος μὲ
πέντε δωμάτια ἄνω καὶ τρία κάτω, διη-
ρημένη καταλλήλως διὰ δύο οἰκογενεί-
ας, μὲ κήπον καὶ ὅλα τὰ χρειώδη, εἰς
συνοικίαν Φουσαίου. Πληροφορίαι
παρ' ἡμῖν.

ΛΥΠΗΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς
τοῦ «Ζιζανίου» φοβερώτατον δυστύχη-
μα συνέβη τὸν ἐκ Σάμης ἀγαπητὸν
φίλον κ. Ἀναστάσιον Φωκᾶν.

— Ἐν διαστήματι μίας ἑβδομάδος ἐ-
κτίθεισε τοὺς δύο προσφιλεῖς του υἱοὺς
Γεράσιμον καὶ Γρηγόριον ἐν ἡλικίᾳ
26 καὶ 19 ἐτῶν.

— Συνλυπούμεθα βαδύτατα τὴν οὕ-
τω σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένει-
αν.

— Κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου ἀπεβίωσε
καὶ ἐκτενέθη ἐνταῦθα ὁ φιλόστοργος
οἰκογενειάρχης Παναγῆς Γ. Κυπριώ-
της ἔμπορος, διατελέσας πλέον ἢ ἑκατὶ
καὶ ἑκατὶ εὐχάρις συμβουλὸς Ἀρχιεπισκόπου.

— Ἐπίσης σπληνόμεθα θερμῶς
τὸν ἀδελφόν του μετεσπέντος κ. Δ.
Κυπριώτην ἱατρὸν καὶ κλητὴν οἰκογέ-
νην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ στοιχειῶδες καθήκον νὰ ἐκ-
φράσω δημοσίᾳ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύ-
νην τὴν ἑμοῦ ὅσον καὶ ὁλοκλήρου
τῆς οἰκογενείας μου εἰς τὸν διαπρεπεῖ
χειροδρόμον ἱατρὸν κ. Νικόλαον Ἀλι-
διδάκτον, παραλαβόντα με κατὰ τὸν
παρελθόντα Ἰούνιον ἐτοιμηθέντα καὶ
ἄνευ ἐλπίδος ζωῆς (κατὰ τὴν ὁμολογί-
αν τῶν ἱατρῶν) καὶ διασώσαντά με
διὰ τῆς ἐγνωσμένης ἐπιστημονικῆς του
ἀξίας ἐκ βελήου θανάτου.

Οὐχ' ἤττον εὐγνωμονῶ καὶ πρὸς
τοὺς παθολόγους ἱατροὺς κ. κ. Α. Φω-
κᾶν Τζεντζερᾶτον καὶ Ι. Κανάλην πα-
ρακολουθήσαντας μετ' ἐνδιαφέροντος
τὴν ἀσθενείαν μου μέχρι τελείας ἀναρ-
ρώσεως.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΑΣΤΥ»
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν τῇ πλατείᾳ Καραϊσκάκη πλησίον
τοῦ Σιδηρ. Σταθμοῦ Πειραιῶς—Ἀθη-
νῶν, εὐρίσκετε οἱ ταξιδευόντες εἰς Πει-
ραιᾶ, τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ συμπολίτου
μας Παναγῆ Αὐγουστάτου, μὲ καινοῦρ-
γὴ ἐπιπλα, ὁραῖα δωμάτια, μοναδικὴν
καθαριότητα καὶ ὅλως πατριωτικὴν πε-
ριποίησιν.

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς Λαυρο-
κίον, θὰ περάσετε θαυμάσια καὶ
οἰκονομικὰ ζητοῦντες ἀποκλειστι-
κῶς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἑλλάς» τὸ
ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ μέσα νὰ σᾶς
εὐχαριστήσῃ τόσον ὑπὸ ἔποψιν ὑ-
πνου ὅσον καὶ φαγητοῦ.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΕΥΗ—Ἡ Ρωσσία ὑπέδειξεν εἰς τὴν Σερβί-
αν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ τῆς Αὐστρίας. Τοῦτο ἐγέ-
νετο γνωστὸν εἰς τὴν Γερμανίαν ἥτις σκέπτεται νὰ
συγκέντρώσῃ ἡμῖς ἑκατομμύριον στρατοῦ εἰς τὴν
Βοσνίαν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν μελετωμένην ἐπίθεσιν
τῶν Σέρβων.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου ὅτι τὰ
ρώσικα στρατεύματα τοῦ Δνειστέρου ἀπώλεσαν τὴν
συνοχὴν μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Πολωνίας τὰ ὁ-
ποῖα ὅλοεν περισφίγγονται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Οἱ
Ρώσσοι μόνον εἰς Κόβνο ἐξοχολοθοῦν ἀνθιστάμε-
νοι.

ΑΘΗΝΑΙ—Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Γούρκοι ὀχυρώνουν
πυρετωδῶς τὴν Ἀδριανούπολιν.

Ὁ στρατηγὸς φῶν Σάνδερς διεμήνυσε πρὸς τὸν
Κάϊζερ ὅτι τὰ Στενά ὀχυρωθέντα τελειώτερον, κα-
τέστησαν ἀπόρητα.

Οἱ Νεότουρκοι ἐξωθοῦν τοὺς μουσουλμάνους νὰ
κηρύξωσιν ἱερὸν πόλεμον.

Γερμανικὰ ὑπολογίζονται αἱ ὀλικαὶ ἀπώλειαι τῶν
Γούρκων εἰς Δαυδανέλλια καὶ Καλλίπολιν. Οἱ τραυ-
ματίαι μόνον ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις θὰ παραι-
τηθῇ καὶ θὰ σχηματισθῇ γερμανόφιλος τοιαύτη

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁ Γαλλικὸς τύπος συνιστᾷ θερμῶς
εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἑνωσιν τῶν Βαλκαν-
νικῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀρεύκτων κινδύνων ἐκ τῆς ἐπι-
κρατήσεως τοῦ γερμανικοῦ μελιταρισμοῦ.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθη ἁμέσως χθὲς
εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάν. Ἐγνώσθη ὅτι ἐκτὸς
τῶν ἄλλων τονίζει ἡ Ἑλλάς ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ
παραχώρησις τῶν μερῶν καθόσον πάντα ταῦτα εἰσὶν
στρατηγικὰ σημεῖα.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ὁρι-
στικῶς τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀπολύονται οἱ κληρω-
τοὶ τοῦ 1912.

Αὖριον συνέρχονται οἱ βενιζελικοὶ εἰς σύσκεψιν
διὰ τὸν ὑποδειχθῆσόμενον πρόεδρον τῆς Βουλῆς.
Πρόκειται νὰ αποφασισθῇ μετὰ Ζαβιτσιάνου
καὶ Ρούφου. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἰδέα
τῆς ὑποδείξεως τοῦ Θεοτόκη.

ΓΕΝΕΥΗ—Οἱ Ρώσσοι ἐκκενώνουν τὴν Βίλ-
ναν. Τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι ἐγκατέλειψαν καὶ τὸ
Κόβνο ὅπου ἡμύνοντο. Οἱ Γερμανοὶ πολιορκοῦν
λυσσώδως τὸ Βιελοστὸκ ὅπου ἀπεγνωσμένως ἀν-
θίστανται.

Οἱ Τάιμς ὑποδεικνύουσιν ὅτι ἀρτιῶς ὅτι αἱ τε-
λευταῖαι νῆες ἐκπορεύονται ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Τάιμς ὑποδεικνύουσιν ὅτι ἀρτιῶς ὅτι αἱ τε-
λευταῖαι νῆες ἐκπορεύονται ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Τάιμς ὑποδεικνύουσιν ὅτι ἀρτιῶς ὅτι αἱ τε-
λευταῖαι νῆες ἐκπορεύονται ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»